

Mobbing

Odpowiedzialność
dorosłych.

FUG

Treść

Mobbing – odpowiedzialność dorosłych	
Czym jest mobbing?	3
Prawo do bezpiecznego i dobrego środowiska szkolnego	4
Obowiązek udzielenia informacji	5
Obowiązek aktywności	5
Kiedy dziecko doświadcza mobbingu	6
Jeśli dziecko stosuje mobbing	7
Wykaż wolę rozwiązania problemu	7
Co musi zrobić szkoła	8
Plan działania	9

W jaki sposób rozmawiać o trudnych sprawach, aby zachować dobrą, bezpieczną atmosferę?

Rozmawiaj z dzieckiem	11
Różne sposoby zadawania pytań	12
Różne sposoby słuchania	13
Inne przydatne wskazówki	13

Prace zapobiegawcze, instrukcje, pomoc i prawo do odwołania

Rada Rodziców (FAU)	15
Rzecznicy do spraw mobbingu	16
Rada Rodziców w szkolnictwie podstawowym (FUG)	16
Grupa Współpracy Antymobbingowej	17
Wojewoda i prawo do złożenia odwołania	18

My, dorośli, możemy dawać przykład

10 wskazówek Rady Rodziców (FUG) dotyczących współpracy i uwzględnianiu potrzeb innych for	19
--	----

Mobbing – odpowiedzialność dorosłych

Czym jest mobbing?

AWSzystkie dzieci i młodzież mają prawo do tego, żeby czuć się bezpiecznie i dobrze w szkole, a także aby rozwijać zarówno swoją wiedzę, jak i umiejętności społeczne. Mobbing powoduje brak poczucia bezpieczeństwa – co z kolei wielu osobom odbiera możliwość prawidłowego przyswajania wiedzy w szkole. Kiedy stosowany jest mobbing dotyka to wspólnoty klasowej. Prawidłowa współpraca pomiędzy szkołą a rodzicami jest zatem niezwykle istotna, zarówno w odniesieniu do zapewnienia wszystkim poczucia bezpieczeństwa, jak również zapobiegania podobnym sytuacjom w przyszłości.

Istnieje wiele definicji mobbingu, jednak najważniejsze jest to, że prowadzi on do poczucia niepewności i wyobcowania u dzieci i młodzieży.

Istotne jest to, aby odróżniać mobbing od konfliktu. Mobbing polega na narażaniu danej osoby na powtarzalne negatywne działania przy jednoczesnej nierówności sił między zaangażowanymi osobami. Konflikty są natomiast nieuniknione w środowisku, w którym spotykają się i komunikują ze sobą dzieci i młodzież. Takie sytuacje mogą wydawać się niekomfortowe, jednak nie są szkodliwe dla osób zaangażowanych. Zmierzenie się z dyskomfortem i poradzenie sobie z rozwiązaniem sytuacji konfliktowych samodzielnie lub przy pomocy osób dorosłych może wpłynąć na zwiększenie pewności siebie i wytrzymałości w obliczu tego rodzaju okoliczności.

Różne formy mobbingu

Do mobbingu dochodzić może pomiędzy pojedynczymi dziećmi, pomiędzy jednym dzieckiem a grupą, a także między dziećmi a dorosłymi. Mobbing może mieć następujące formy:

- Używanie wyzwisk, obelg lub poniżanie (werbalne)
- Używanie negatywnego języka ciała, spojrzeń, odrzucania lub wykluczenia (społecznego)
- Świadome niszczenie ubrań i własności innych osób (przedmiotów materialnych)
- Grożenie, wyśmiewanie, podpuszczanie lub zmuszanie do zrobienia czegoś (psychiczne)
- Bicie, popychanie lub kopanie (fizyczne)
- Umieszczanie czyjegoś wizerunku na platformach cyfrowych lub wykluczanie z kontaktu za pomocą platform cyfrowych i gier

Prawo do bezpiecznego i dobrego środowiska szkolnego

W norweskim prawie obowiązuje zasada „zero tolerancji” dla naruszania czyjejs godności poprzez stosowanie mobbingu, czy przemocy, nękanie i dyskryminację. W myśl § 12-2 ustawy o szkolnictwie wszystkie dzieci mają prawo do przebywania w bezpiecznym i dobrym środowisku szkolnym, w którym promowane jest zdrowie, inkluzywność, zadowolenie i nauka. Zasady te obowiązują zarówno w szkole, jak i w świetlicy oraz podczas zajęć mających na celu pomoc w lekcjach.

Niektóre działania mające miejsce poza czasem szkolnym, zarówno w przestrzeni cyfrowej, jak i rzeczywistej, także mogą mieć wpływ na poczucie bezpieczeństwa poszczególnych osób podczas dni szkolnych.

Szkoła ma ustawowy obowiązek wykonywania systematycznej pracy mającej na celu zapobieganie, wykrywanie i przeciwdziałanie mobbingowi. Bez względu na to czy dziecko stosuje mobbing wobec kogoś innego, czy też jest doświadczona mobbingu z czyjejs strony odpowiedzialność za to spoczywa na osobach dorosłych. Dzieci potrzebują pomocy i instrukcji od pełnych ciepła, zaangażowanych dorosłych, którzy nie boją się stawiać granice, przekazywać wartości, jak również promować przyjaźń zarówno przy pomocy słów, jak i czynów. Dotyczy to nie tylko czasu szkolnego, ale także czasu, który uczniowie spędzają w domu, ich zajęć w czasie wolnym oraz aktywności w przestrzeniach cyfrowych.

Nadrzędnym celem planu nauczania jest budowanie w dzieciach i ich rodzicach poczucia odpowiedzialności za tworzenie dobrej wspólnoty i środowiska. Szkoła i rodzice powinny zatem współpracować w celu budowania bezpiecznego, dobrego środowiska w klasie.

Każdy uczeń przyczynia się do tworzenia wspólnoty w szkole, a wspólnota przyczynia się do zadowolenia, prawidłowego rozwoju i nauczania każdego ucznia.

Nadrzędny cel planu nauczania

Obowiązek udzielenia informacji

W myśl § 10-8 ustawy o szkolnictwie szkoła objęta jest obowiązkiem udzielenia informacji. Jak określa ustęp 1 wspomnianego paragrafu szkoła musi udzielić uczniom i rodzicom niezbędnych informacji na temat nauczania, poszczególnych uczniów, środowiska szkolnego i zasad panujących w szkole, jak również na temat praw i obowiązków ucznia.

Rodzina i szkoła mają obowiązek wzajemnego informowania się o podejrzeniach lub konkretnej wiedzy o tym, że dziecko lub młoda osoba nie czuje się bezpiecznie i dobrze w szkole. Jako rodzice musimy rozumieć to, że nauczycielom może być trudno dostrzec wszystko to, co na co dzień dzieje się w szkole. Niekiedy my, rodzice, także mamy wiedzę na temat ważnych sytuacji, które mają miejsce w czasie wolnym, a które mogą rzutować na życie szkolne uczniów. Musimy o tym informować.

Musimy także mieć na uwadze fakt, że uczniowie często przedstawiają różne wersje zdarzeń. To całkowicie naturalne, że dzieci i młodzież opowiadają o przebiegu zdarzeń w sposób, który jest dla nich najbardziej korzystny. Jako rodzice musimy mieć to na uwadze prowadząc dialog ze szkołą. Kiedy nauczyciele i rodzice rozmawiają ze sobą istnieje możliwość uzyskania lepszego wglądu w sytuację, co ułatwia szkole wdrożenie odpowiednich środków.

Obowiązek aktywności

Szkoła ma obowiązek aktywności. Oznacza to, że wszyscy pracownicy szkoły muszą obserwować to jak dzieci czują się w szkole i reagować, kiedy zauważają bójki, przypadki wykluczania, znieważanie werbalne i tym podobne zachowania. Ponadto, wszystkie osoby zatrudnione w szkole mają obowiązek powiadomienia dyrektora o swoich podejrzeniach dotyczących tego, że któryś z uczniów nie czuje się bezpiecznie i dobrze w środowisku szkolnym. Dotyczy to także sytuacji, w której uczeń twierdzi, że nie czuje się bezpiecznie. Szkoła musi wówczas niezwłocznie zbadać sprawę i naprawić sytuację wdrażając odpowiednie środki. W szczególnie poważnych przypadkach dyrektor musi także powiadomić właściciela szkoły.

Kiedy dziecko doświadcza mobbingu

Jako dorośli musimy być czujni, jako, że do mobbingu często dochodzi w schowanych miejscach, w których nie ma dorosłych. Mobbing to także spojrzenia i mowa ciała. Uwagę zwracać należy także na zmiany w nastroju i zachowaniu dziecka. Być może dziecko nie ma ochoty chodzić do szkoły, czuje się chore, lub opuszcza zajęcia. Zmiany mogą dotyczyć także motywacji do nauki lub też dzieci mogą spędzać mniej czasu z przyjaciółmi.

Istnieje wiele przyczyn, dla których dzieci i młodzież uważają, że trudno jest powiedzieć dorosłym o mobbingu. Oto najczęstsze z nich:

- Nie chcą niepokoić rodziców
- Boją się, że będą narażone na jeszcze silniejszy mobbing
- Nie chcą donosić na innych
- Wstydzą się tego, czego doznały (zdjęcia, filmy w internecie)
- Boją się, że rodzice będą źli i będą ich oceniać
- Uważają, że rodzice nie mają wystarczającej wiedzy na temat narzędzi cyfrowych, aby zrozumieć sytuację i być w stanie im pomóc
- Mobbing wiąże się ze wstydem

To które dzieci doświadczają mobbingu i które go stosują może być zupełnie przypadkowe. Badania wykazują, że chłopcy nie mniej narażeni na mobbing niż dziewczynki, a także, że rzadziej o tym mówią. Nie powinniśmy dlatego omawiać tego rodzaju wydarzeń rozdzielając je na «sprawy dziewczęce» i «sprawy chłopięce». Generalnie chodzi o to, aby nie stosować kategoryzacji, które podważają własne doświadczenia każdego dziecka co do tego, jak czuje się na co dzień w szkole. Zamiast tego powinniśmy zachęcać dzieci do opowiadania i pokazywać im przy pomocy słów i czynów, że jesteśmy po ich stronie w takich sytuacjach.

Jeżeli mamy podejrzenie lub konkretną wiedzę o tym, że któreś dziecko doświadcza mobbingu musimy powiadomić o tym wychowawcę, dyrektora lub inne osoby dorosłe pracujące w szkole, do których mamy zaufanie. Jako rodzice możemy oczekiwać tego, że zostaniemy w takiej sytuacji wysłuchani.

Jeśli dziecko stosuje mobbing

Istnieje wiele rozmaitych przyczyn stosowania przez dzieci mobbingu czy znieważania przez nie innych osób. Może chodzić o władzę albo chęć zdobycia pozycji lub też może to być sposób zaznaczenia faktu, że dana osoba słucha danego gangu czy grupy. Niektórzy stosują mobbing, ponieważ boją się, że sami go doświadczą lub też zostaną wykluczeni. Mobbing może mieć także związek z niskim poczuciem własnej wartości lub też innymi trudnymi warunkami w życiu dziecka.

Gdy dowiadujemy się o tym, że nasze własne dziecko stosuje mobbing lub znieważa innych naturalne jest to, że odczuwamy bardzo wiele uczuć. Może to być dla nas jednocześnie bolesne, niewygodne i trudne. Niektórym może też być trudno przyjąć do wiadomości, że to prawda.

Trudności związane z opisywaną sytuacją nie zwalniają nas tymczasem z odpowiedzialności, która spoczywa na nas jako rodzicach. Szkoła jest odpowiedzialna za potraktowanie przez nas przedstawionych informacji w sposób poważny poważnie i podjęcie konstruktywnej współpracy – mającej na celu znalezienie rozwiązania, które pomoże wszystkim zaangażowanym osobom, jak również ogólnie wpłynie pozytywnie na środowisko klasowe.

Ważne jest zatem to, żebyśmy jako rodzice, w momencie otrzymania takiej informacji, zachowali zimną krew i otwarty umysł; abyśmy nie stawali w pozycji obronnej tylko wiedzieli, że sytuację należy potraktować poważnie i znaleźć rozwiązanie. Jeżeli damy sobie radę z własnymi uczuciami i reakcjami w odpowiedni sposób będzie to miało dobry wpływ na rozwój sytuacji – zarówno dla naszego dziecka, jak i pozostałych zaangażowanych stron.

Wykaż wolę rozwiązania problemu

Skontaktuj się ze szkołą i poproś o niezwłoczne spotkanie. Nie czekaj na kolejną rozmowę, cykliczną dotyczącą rozwoju dziecka w szkole czy też spotkanie z rodzicami. Podziel się informacjami, które masz, nawet jeśli nie świadczą dobrze o twoim dziecku. Wykaż się wolą podjęcia współpracy i dialogu w celu rozwiązania problemu, zapytaj czy możesz zrobić coś konkretnego, aby zwiększyć swój udział w szukaniu rozwiązania.

Co musi zrobić szkoła

Niezależnie od tego, czy jesteś rodzicem dziecka, które doświadcza mobbingu czy dziecka, które stosuje mobbing wobec innych możesz oczekiwać, że otrzymasz od szkoły informacje na temat czynności, które zostaną podjęte. Jeżeli rozmawiałeś w tej sprawie z nauczycielem i nie otrzymałeś żadnej informacji od szkoły w ciągu następnych kilku dni powinieneś skontaktować się z dyrektorem, aby upewnić się, że ma on wiedzę o tym, co się dzieje. Szkoła ma obowiązek przeprowadzenia badania i wdrożenia odpowiednich środków w ciągu tygodnia.

Badanie oznacza, że:

- Wszystkie zaangażowane strony powinny otrzymać możliwość przedstawienia swojego punktu widzenia w sytuacji
- Pracownicy szkoły mogą przeprowadzić obserwację danej grupy uczniów zarówno w trakcie nauki, jak i przerw
- Szkoła może skorzystać z badań, narzędzi pomiarowych i socjogramu w celu zbadania zadowolenia uczniów i interakcji w grupie
- Twoje dziecko ma prawo zostać wysłuchane i porozmawiać z dorosłymi, do których ma zaufanie
- Jako rodzic możesz zostać zaproszony na rozmowę w celu udzielenia szkole informacji i wskazówek

Nie istnieje żaden wzór postępowania, który powinna wdrożyć szkoła w celu stworzenia lub odtworzenia bezpiecznego i dobrego środowiska szkolnego. Wszyscy uczniowie są różni, dotyczy to także sytuacji, których są uczestnikami. Dlatego środki mające na celu odtworzenie bezpiecznego środowiska muszą odpowiednio dostosowane do sprawy dotyczą.

Przeprowadzenie szerokiego badania w takiej sytuacji może odegrać decydującą rolę w jej zrozumieniu i ustaleniu w jaki sposób szkoła może pomóc. Poprzez dokładne wyjaśnienie sprawy szkoła może poprawić warunki i wdrożyć skuteczne środki.

Należy wprowadzić zarówno indywidualne, jak i ogólne środki zaradcze. Oznacza to, że niektóre środki powinny skupiać się na uczniu, który nie czuje się dobrze i bezpiecznie, a inne powinny określać sposób pracy nad środowiskiem klasowym i wspólnotą. Często uczniowie, którzy stosują mobbing wobec innych sami potrzebują środków pomocowych.

Środki należy spisać i przedstawić w postaci planu aktywności, który musi zostać przesłany do rodziców w ciągu 14 dni. Plan działania obejmuje jedynie środki, które dotyczą twojego dziecka i wspólnoty klasowej, a nie pozostałych zaangażowanych uczniów.

Plan działania

Plan działania to plan obejmujący środki, których wprowadzenie ma przyczynić się do tego, aby uczeń czuł się w szkole znowu bezpiecznie i dobrze.

Plan działania musi zawierać następujące informacje:

- Jaki problem mają rozwiązać środki
- Wdrożenie jakich środków zaplanowała szkoła
- Kiedy środki zostaną wdrożone
- Kto ma wdrożyć środki
- Kiedy zostanie przeprowadzona ocena wdrożonych środków

Ocenę planu należy prowadzić na bieżąco, należy obserwować to, czy uczeń czuje się ponownie dobrze i bezpiecznie. Jeżeli plan nie zadziała szkoła musi zastosować inne środki.

W jaki sposób rozmawiać o trudnych sprawach, aby zachować dobrą, bezpieczną atmosferę?

Rozmawiaj z dzieckiem

Zanim zaczniesz rozmowę ze swoim dzieckiem powinieneś zadbać o spokój. Przemyśl to, czego chcesz się dowiedzieć, aby pomóc swojemu dziecku i szkole w rozwiązaniu sytuacji.

Dobrym wstępem do rozmowy mogą być przepisy. Ustawa edukacyjna mówi, że wszyscy uczniowie mają prawo do tego, aby czuć się bezpiecznie i dobrze w środowisku szkolnym, które winno promować zdrowie, inkluzywność, zadowolenie i naukę. Te same przepisy precyzują, że szkołę obowiązuje zasada zero tolerancji dla mobbingu i innych form prześladowania.

Jako rodzice powinniśmy podkreślać to wyraźnie w rozmowach z naszym dzieckiem, jak też okazywać, że rozumiemy jak łatwo jest popełnić błąd lub dokonać niemądrego wyboru, zarówno kiedy jesteśmy sami, jak i wtedy kiedy przebywamy z innymi osobami.

Pozwól dziecku samodzielnie opowiedzieć o tym, co się wydarzyło lub o tym co się dzieje. Miej świadomość, że istnieją różne sposoby zadawania pytań, które generują różne rodzaje odpowiedzi oraz że sposób, w jaki słuchasz może mieć duże znaczenie. Pamiętaj o tym, że ważniejsze jest to, żeby wyjaśnić sytuację, a nie to, żeby znaleźć dowody.

Różne sposoby zadawania pytań

Niektóre sposoby formułowania pytań generują jedynie odpowiedź typu „tak” lub „nie”. Takie zamknięte pytania mogą także zawierać ukryte instrukcje i podpowiedzi od nas dorosłych. Innymi słowy stosowanie tego rodzaju pytań może nie być najlepszym rozwiązaniem w sytuacjach, w których chcemy uzyskać pełen wgląd w to, co się wydarzyło. Często lepszy efekt przynosi zadawanie pytań zaczynających się od słów pytających.

Odpowiedzi na pytania otwarte są dłuższe i bardziej wyczerpujące. Często zadając pytania zaczynające się od wyrazów pytających, tj. co, kto, gdzie, kiedy i jak możemy zyskać więcej. Przykłady pytań zamkniętych / otwartych:

- Jesteś zły? / Co czujesz w tej sytuacji?
- Czy uważasz, że to jest w porządku? / Co według ciebie jest w porządku?
- Lubisz przebywać z tą grupą? / Co myślisz o przebywaniu z tą grupą?
- Czy to było trudne? / Jakie to było dla ciebie?

Rozsądne może być unikanie pytań zaczynających się od dlacznego. To słowo uruchamia u dziecka tryb obronny. Jego odruchową odpowiedzią mogą być wyjaśnienia, przeproszenie i usprawiedliwianie.

Różne sposoby słuchania

W trudnych sytuacjach to, co słyszymy może mieszać się z naszymi własnymi myślami. Oceniamy i obserwujemy na bieżąco ryzykując umieszczenie tego, co słyszymy w „szufladkach naszego własnego archiwum znajdującego się w naszej głowie”. Nie leży to zawsze w najlepszym interesie dziecka i nie jest najlepsze dla całej sytuacji. Poprzez słuchanie w skupieniu próbujemy zrozumieć to, co słyszymy z punktu widzenia dziecka. Poprzez okazanie empatii i zadawanie na bieżąco pytań dodatkowych pokazujemy, że słuchamy i chcemy zrozumieć. Zadawaj pytania, które pokazują, że chcesz mieć pewność, iż wszystko dobrze rozumiałeś.

Podczas tego rodzaju rozmowy zasadne może być aktywne korzystanie ze wszystkich zmysłów, słuchanie tembru głosu dziecka i obserwowanie jego mowy ciała.

Poniżej znajdują się trzy proste wskazówki dotyczące aktywnego słuchania:

- Wypowiadając się na temat tego, co słyszysz staraj się brzmieć jak najbardziej obiektywnie
- Nie bój się jeżeli podczas rozmowy nastąpi cisza, cisza daje dziecku przestrzeń na refleksję
- Obserwuj jaki wpływ na dziecko ma to, co mówisz

Inne przydatne wskazówki:

- Powtarzając to, co zostało powiedziane, podsumowując i odtwarzając sytuację możesz pomóc dziecku w dostrzeżeniu perspektywy innych osób
- Wychwytuj słowa kluczowe, które mogą mieć szczególne znaczenie w ujęciu całościowym. Powtarzaj je pozwalając jednocześnie dziecku mówić dalej
- Kiedy dziecko zaczyna przeproszać, usprawiedliwiać się lub zbaczać z tematu pamiętaj, że to ty jako dorosła osoba jesteś odpowiedzialny utrzymanie rozmowy na właściwych torach
- Stosuj bieżące objaśnienia podsumowując, potwierdzając i korygując

Prace zapobiegawcze, instrukcje, pomoc i prawo do odwołania

Istnieje kilka różnych podmiotów, zarówno na arenie lokalnej, jak i krajowej, wykonujących aktywną pracę przeciwko mobbingowi i wykluczaniu

Rada Rodziców (FAU)

W myśl ustawy o szkolnictwie w każdej szkole podstawowej musi zostać powołana rada, której członków wybierają rodzice dzieci do niej uczęszczających. Rodzice mogą także zdecydować, iż chcą zorganizować w inny sposób. Gmina musi zadbać o ustalenie jaki inny równorzędny organ zostanie powołany w danej szkole.

Ustawa o szkolnictwie jasno określa także, iż rodzice muszą uczestniczyć w planowaniu, realizowaniu i ocenianiu między innymi tego, co składa się na środowisko szkolne, rozwój jakości kształcenia i formułowaniu zasad panujących w szkole.

Radzie Rodziców nie wolno rozstrzygać spraw dotyczących poszczególnych uczniów, jednak może ona brać udział w systematycznych pracach szkoły mających na celu zapewnienie bezpiecznego i dobrego środowiska szkolnego, zarówno poprzez zapoznawanie wszystkich rodziców z procedurami obowiązującymi na terenie szkoły i pracami zapobiegawczymi, jednak także poprzez podejmowanie inicjatywy jeśli chodzi o wykonywanie czynności promujących inkluzywność oraz czynności mających na celu to, aby rodzice i dzieci dobrze się między sobą znali.

Rzecznicy do spraw mobbingu

Na terytorium wszystkich województw (fylke) w Norwegii działają lokalni rzecznicy do spraw mobbingu, którzy mają za zadanie dbanie o to, aby prawo dzieci i młodzieży do bezpiecznego i dobrego środowiska w przedszkolu i szkole podstawowej było respektowane. Rzecznik służy pomocą rodzicom i dzieciom, którzy potrzebują wsparcia i instrukcji – ale pomaga również szkołom.

Rzecznik do spraw mobbingu to niezależny specjalista objęty obowiązkiem zachowania poufności, który oferuje pomoc na podstawowym szczeblu, a jego oferta skierowana jest do dzieci i młodzieży znajdujących się w trudnych sytuacjach. Ponadto rzecznik prowadzi prace zapobiegawcze, kursy i wykłady na rozmaite tematy.

Rada Rodziców w szkolnictwie podstawowym (FUG)

Rada Rodziców w szkolnictwie podstawowym to rada składająca się z rodziców powoływana raz na cztery lata. Rada udziela instrukcji władzom i musi dbać o interesy rodziców i dzieci uczęszczających do szkoły, ponadto wykonuje pracę nad promowaniem pozytywnej współpracy pomiędzy domem ucznia a szkołą.

Administracja Rady Rodziców w szkolnictwie podstawowym składa się z wielu doradców, którzy są dostępni telefonicznie i poprzez formularz kontaktowy we wszystkie dni powszednie. Doradcy odpowiadają na pytania i mogą udzielać konkretnych rad mających związek ze sprawami sprawiającymi trudność rodzicom.

Grupa Współpracy Antymobbingowej

przeciwdziałania mobbingowi pomiędzy dziećmi i młodzieżą. Dwa razy w roku Grupa Współpracy Antymobbingowej rozdziela środki finansowe na realizację projektów i wdraża działania mające na celu zwiększanie lokalnych kompetencji i poprawę sytuacji związanej z mobbingiem i naruszaniem godności osobistej. Dopóki projekt przyczynia się do osiągnięcia celów grupy nie ma znaczenia to, czy środki są małe czy duże oraz czy wnioskodawca to podmiot lokalny czy ogólnokrajowy, przy czym cele grupy to:

- Codzienna praca mająca na celu zwalczanie wszelkich form mobbingu
- Angażowanie dzieci i młodzieży w wykonywanie całościowej pracy nad wychowaniem i nauką w inkluzywnym środowisku
- Wzmacnianie i rozwijanie kompetencji i zasobów przeciwdziałających mobbingowi w społeczności lokalnej

Wojewoda i prawo do złożenia odwołania

Wojewoda dba o to, aby gminy przestrzegały zasad kiedy przyznawane są im środki, sprawdza czy decyzje wydawane przez gminę są zgodne z prawem, jak również rozpatruje odwołania od poszczególnych decyzji wydanych przez gminę.

Jeżeli uczeń nie czuje się bezpiecznie i dobrze w środowisku szkolnym może sam lub też przy pomocy rodziców złożyć odwołanie do Wojewody. Można to zrobić pod warunkiem, iż:

- Od zgłoszenia dyrektorowi faktu, że dziecko doświadcza mobbingu minął tydzień, a ty nadal nie otrzymałeś informacji zwrotnej o wdrożeniu środków
- Opracowany plan działania nie poprawia sytuacji twojego dziecka

Wojewoda sprawdzi czy wypełniono poniższe obowiązki:

- Obowiązek naprawienia sytuacji przy użyciu odpowiednich środków
- Obowiązek opracowania pisemnego planu

Wojewoda może odrzucić odwołanie jeżeli:

- Sprawa nie została omówiona z dyrektorem
- Od zgłoszenia sprawy nie upłynął tydzień
- Uczeń nie chodzi już do szkoły, której dotyczy sprawa

My, dorośli, możemy dawać przykład

Pamiętaj, że najważniejszym przykładem dla dziecka jesteś ty. Dotyczy to zarówno kwestii ogólnych i codziennych spraw, jak również zachowania w trudnych sytuacjach. To, że będziesz mówił jak ważne jest bycie miłym i uprzejmym dla innych nie pomoże jeżeli sam będziesz mówił źle o innych. Mów dobrze o innych, bądź serdeczny i bierz innych ludzi pod uwagę. Inspirację mogą stanowić wskazówki zebrane przez Radę Rodziców w szkolnictwie podstawowym:

10 wskazówek Rady Rodziców (FUG) dotyczących współpracy i uwzględnianiu potrzeb innych for

1. Uśmiechaj się i mów „cześć: innym dzieciom, młodzieży i rodzicom. Wszyscy potrzebujemy być zauważani i uznawani za to kim jesteśmy.
2. Interesuj się tym, co dzieje się między dziećmi i młodzieżą, zarówno w przestrzeni rzeczywistej, jak i cyfrowej. Staraj się zrozumieć zamiast oceniać. Pozwól na popełnianie błędów.
3. Nie bój się być beznadziejnym dorosłym, który stawia wymagania i granice. Współpracuj z innymi rodzicami. Dzieci i młodzież potrzebują ram ciepłych, bezpiecznych, klarownych dorosłych, którzy się nimi zajmują.
4. Dostrzeż wartości w dzieciach i młodzieży – także w tych, dla których nie jesteś rodzicem. Każdy ma talenty i cechy, które warto cenić.
5. Myśl «wszyscy razem» gdy coś się dzieje. Pytaj o osoby, które uchylają się od udziału.
6. Chwal zarówno swoje, jak i pozostałe dzieci kiedy robią coś dobrze. Jeśli się na czym skupiamy otrzymujemy więcej!
7. Wykaż się ambicją działając nie tylko w imieniu swojego dziecka, ale także w imieniu wspólnoty. Uczniowie czują i uczą się najlepiej kiedy środowisko klasowe jest bezpieczne i dobre.
8. Nikt nie jest w stanie zrobić wszystkiego, jednak wszyscy mogą robić po trochu! Podsumowując – zarówno ty, jak i grupa rodziców, do której należysz, możecie wiele zrobić – w wielu kwestiach.
9. Nie możesz zrobić nic z tym, o czym nie wiesz. Informuj szkołę zarówno o tym, że wszystko jest dobrze, jak również o wymagających sytuacjach. Pracuj nad tym, aby to samo było możliwe w grupach rodziców.
10. Powiedzieć można wszystko – ważne jest to w jaki sposób formułujemy wypowiedzi. Bądź przyjazny i szczerzy. Okaż zainteresowanie i słuchaj. Szanuj punkt widzenia innych i ich przestrzeń do zmiany zdania.

Zapisać się
w FUG-ach
biuletyn

Skontaktuj się z nami, jeśli
chcę rady i wskazówek,
materiały lub wykłady

post@fug.no
477 99 200

foreldreutvalgene.no

**Foreldreutvalget
for grunnopplæringen**